חמאס, שוד ושבר

written by משה גוטמן | 06.02.2025
האם נזדקק גם ביו"ש לטראמפ שיפקח את עינינו, או שמא למדנו משהו, ונדע לקדם את פני הרעה מראש?

איך לעשות ואיך לא לעשות "הסברה"

written by דוד מ' וינברג | 06.02.2025
שר החוץ גדעון סער וסגנית שר החוץ שרן השכל מחפשים דרכים חכמות להשקיע 500 מיליון ש"ח בדיפלומטיה ציבורית.

תקציב ההסברה החדש הזה גדול פי 20 ממה שהיה לפני תחילת המלחמה נגד חמאס ב-2023. שני המנהיגים מקיימים סיעור מוחות עם "משפיענים" ומובילי דעת קהל בנוגע להקצאת הכספים.

האתגר עצום, המאמץ ראוי, וטווח היוזמות המוצעות מרשים. אבל סער והשכל חייבים להיזהר לא לבזבז כספים על מיזמים חסרי תועלת, ובעיקר, עליהם לחולל מהפכה במסרים של ישראל. יש לאמץ ולהתאים מסרים נחושים לעמדה האסטרטגית התוקפנית ההכרחית החדשה של ישראל, ולצרף את האמונה היהודית לארסנל הדיפלומטי של ישראל.

מה שישראל אינה צריכה לעשות עם תקציב ההסברה החדש הוא להקים מנהלת הסברה ממשלתית חדשה או בירוקרטיה גדולה. יש מספיק מנגנונים קיימים כדי לתאם ולתעל את הכסף, כולל אגף הדיפלומטיה הציבורית של משרד החוץ עצמו, ובכל מקרה בירוקרטיות ממשלתיות מעולם לא היו טובות ביישום. יש לתת את הכסף לשחקנים עצמאיים וזריזים.

שנית, אין להשקיע סכומי כסף גדולים בפרויקטים של "מחקר" ההסברה או במשרדי יחסי ציבור בינלאומיים, שישמחו מאוד "לייעץ" לישראל בעלות גבוהה לאחר עריכת סקרים וקבוצות מיקוד ומחקר על האופוזיציה ועוד. זה נעשה כבר פעמים רבות.

שלישית, אין לנסות להתחרות בשחקנים רעים על ידי הוצאת סכומי עתק על סרטוני טיקטוק, אף על פי שרבים יאמרו שזה קריטי על מנת להגיע לקהלים צעירים דרך ערוץ המדיה החברתית הזה. פשוט אין דרך כרגע לגבור על מיליארדי הפוסטים האנטי-ישראליים במדיום הזה, שנשלט בידי סין.

במקום זאת, יש להשקיע במגוון רחב של פעילי דור-Z מגניבים, בהדרכה להופעה בתקשורת עבור דוברים ישראלים, בדוברים צעירים דוברי ערבית ושפות נוספות ומרקעים אתניים שונים, בהקמת רשת טלוויזיה באנגלית הפועלת 24 שעות ביממה, במאמצים לחשוף את פשיטת הרגל המוסרית של האו"ם ואת השחיתות של מיזמים הנתמכים על ידי קטאר באוניברסיטאות, ובתוכניות המדגישות את הפנים הלא-פוליטיות של ישראל בתרבות, בספורט, בטכנולוגיה וברפואה.

החשוב מכול הוא להשקיע במשלחות לישראל. במהלך 45 שנותיי בפעילות פרו-ישראלית ובמגעים עם מנהיגים ואינטלקטואלים בין-לאומיים, התברר לי באופן ברור וחד-משמעי כי אין דבר, אבל שום דבר, אפקטיבי יותר ברכישת ידידים לישראל מאשר הבאתם לביקור מתוכנן היטב בישראל. ביקורים כאלה הם תמיד משני-תפיסה באופן החיובי ביותר.

להביא משפיענים רלוונטיים לבקר בישראל זו עבודה קשה, בייחוד מאז שההמונים האלימים האנטי-ישראליים בחו"ל התחילו להפוך את ישראל למוצר מזוהם, ואכן הם הצליחו חלקית בהעלאת המחיר החברתי של אהדה ותמיכה בישראל. ברגע הנוכחי, ישנם ציבורים מסוימים שפשוט לא יבקרו בישראל.

אבל יש הרבה מגזרי מטרה טובים וחשובים עם רצון טוב בסיסי שנותר כלפי ישראל, שמובילי המחשבה ופעילי הקהילה שלהם יכולים וחייבים להיות מוזמנים לבקר כאן כדי לגלות את ישראל בכל עושרה, שאיפותיה, יופייה, מלחמותיה, פגמיה וכו'.

משלחות, משלחות, משלחות. יש לממן ולהביא משלחות של מבקרים לישראל, בשת"פ עם ארגונים פרו-ישראליים בחו"ל. זו ההצעה התפעולית העיקרית שלי לממשלת ישראל.

השרים סער והשכל חייבים גם להוביל מהפכה במסרים. המשמעות היא התאמת מסרים נחושים לעמדה האסטרטגית התוקפנית החדשה וההכרחית של ישראל.

עשרים וחמש שנים של הסברה ברוח אוסלו לא עבדו. זה פשוט אינו מספיק להסביר את הדילמות הביטחוניות של ישראל או להדגיש את הנדיבות הדיפלומטית של ישראל כלפי הפלסטינים בעבר ובעתיד האפשרי. מה שנדרש הוא שלושה מסרים מרכזיים נוספים.

הראשון הוא אמירת אמת היסטורית. המשמעות היא דגש בסיסי חדש על הזכויות ההיסטוריות והלאומיות העמוקות של העם היהודי בישראל ובירושלים. לזה יש להוסיף את ישראל כתרומת העם היהודי למדע, לטכנולוגיה, לאומנות ולתרבות בעולם המודרני, וישראל כעוגן אמין לדמוקרטיה בחלק מסוכן של העולם.

שנית, אין ברירה אלא לחבק את עוצמתה של ישראל. המסרים הישראליים חייבים לאשרר את הכוח הצבאי הישראלי ולהסביר כיצד ישראל משתמשת בצדק ובחוכמה בעוצמה הזו כדי להילחם באיראן, בג'יהאדיזם האסלאמי וב"פלסטיניות" השואפת להשמדת ישראל.

העובדה היא שישראל פועלת בכוח צבאי מכריע כדי לאתחל מחדש את הארכיטקטורה האסטרטגית האזורית ולהדוף את אויביה. ישראל מבקשת להחזיר את הדומיננטיות וההרתעה שלה בכל גבולותיה, וגם ביהודה ושומרון, והיא עוד תפעל בכוח רב יותר. איראן בוודאי תהיה הבאה בתור.

כמובן, זה מציב אתגר הסברתי מוגבר, אבל אין דרך להימנע מלהתמודד עם כך שישראל נתפסת כאכזרית וכתוקפנית. יש להתמודד עם האתגר בנחישות וללא היסוס.

קוראים רבים בוודאי זוכרים את האמרה המפורסמת של דוד בן-גוריון על העידן המשיחי, כאשר הזאב יגור בשלווה עם הכבש (ע"פ ישעיהו י"א). "זה יהיה נהדר," אמר בן-גוריון, "כל עוד ישראל היא הזאב!"

אכן, תומכי ישראל אינם יכולים להיות ביישנים או לעמוד נבוכים לגבי העוצמה הצבאית הישראלית. הם חייבים להסביר את הסיבות לכך שישראל חייבת להיות ה"זאב" האזורי ולהשתמש בכוח מוחץ כדי להרתיע אויבים ולהגן על מולדתה. לדעתי, זה המפנה החשוב ביותר הנדרש בדיפלומטיה הציבורית הישראלית ובפעילות הפרו-ישראלית הגלובלית.

אכן, מצאתי שלדיבור ישיר כזה יש השפעה מיטיבה. מבלי להיות נבזי או חסר רגישות כלפי יריביה של ישראל, אפשר להעביר תחושה עמוקה של כנות על ידי הבהרת הקווים האדומים של ישראל ואימוץ העמדה האסטרטגית התוקפנית ההכרחית שלה. אנשים נאלצים לכבד את הדבר, גם אם הם אינם מייחסים לישראל נדיבות מופלגת.

שלישית, והנושא נרמז לעיל, הדיפלומטיה הציבורית הישראלית חייבת להפוך ליותר "יהודית" ובאופן גלוי הרבה יותר. בעבר, המסרים ה"חילוניים" של ישראל שלטו, קרי צורכי הביטחון של ישראל ורוחב הלב הדיפלומטי שלה. זה היה מכיוון שמסרים "חילוניים" או ניטרליים אלו היו הנוחים ביותר למנהיגים ולדיפלומטים ישראלים חילונים עצמם, והם בוודאי חשבו שמסרים אלו יתקבלו בקלות רבה יותר אצל מנהיגים זרים וגם אצל היהודים התפוצות.

בימים אלה, לנוכח ההתקפה האידאולוגית על היהדות והציונות שעומדת בבסיס הפלסטיניות האלימה ואצל "פרוגרסיבים" התומכים בה, כל זה חייב להשתנות. כולנו חייבים לעמוד על נרטיב שמכריז על זכויות יהודיות ילידיות בישראל שהן בלתי ניתנות לערעור, ושמדבר על ישראל כסינטזה אצילית של אמונה, עם וארץ. אנחנו יכולים לנצח רק אם נדבר על היסטוריה, צדק והאומה היהודית. אני חש שגם יהודים בחו"ל מכירים עכשיו שלא ניתן להימלט מזהויות ואמונות יהודיות בכל מאמצי ההסברה.

אכן, בביקורים חוזרים בדובאי ובאבו דאבי מצאתי שערבים משכילים כמו האמירתים מכבדים ישראלים על נאמנותם למסורת היהודית, על אמונתם בכוח ההיסטוריה היהודית, על נאמנותם למורשת העתיקה ולזהות הלאומית הייחודית שלנו. לפעמים נראה שהאמירתים מבינים טוב יותר מאיתנו עצמנו שזהות היא המקור החשוב ביותר לחוזק חברתי ומדיני.

לכל זה אני מוסיף הערה על טון. הסברה צריכה להיות חכמה ומתוחכמת, מועברת באופן סביר. דיבור ופעולה קיצוניים הם דרך הפעולה של אויבי ישראל; לא שלנו. קיצוניות רק מרחיקה חברים פוטנציאליים.

עם זאת, חייבת להיות דרך להביע זעם נגד האנטי-ציונים והאנטי-יהודים תומכי רצח יהודי, וכפי שאמרתי, להסביר את נחישותה של ישראל להביס את כל אויביה. אחרי 2,000 שנה של דמוניזציה ורדיפות, ואחרי 16 חודשי לחימה הרואית להביס את החמאס, החיזבאללה ואחרים, יהודים וציונים במאה ה-21 כבר אינם צריכים לספוג מהלומות באופן קבוע!

אנחנו כבר לא חסרי אונים. הגיע הזמן לעסוק במאבק למען ישראל בהתלהבות ומתוך שכנוע יהודי פנימי עמוק, לא בהתנצלות או בהיסוס.

פורסם באתר ערוץ 7, בתאריך 02.02.2025.

הנחת חמישים האחוזים של החרדים: שערורייה ובדיה בו-זמנית

written by דוד מ' וינברג | 06.02.2025

מדוע אני לא זכאית ל-50% הנחה? מי החליט ובאיזו סמכות הוחלט שאוכלוסייה מסוימת במדינת ישראל, הציבור החרדי, זכאית להנחה של 50%?

רצה להיות רייגן ויצא צ'מברלין

written by משה גוטמן | 06.02.2025

במקום תמונת ניצחון היסטורית, טראמפ העניק לאיראן ולחמאס הישג שיחזק את ציר ההתנגדות ויערער את ביטחון העולם החופשי.

הצפי לשנה הקרובה

written by דוד מ' וינברג | 06.02.2025
כשאני מסתכל בכדור הבדולח שלי על 2025 אני רואה מהלומה על איראן, עימות עם טורקיה, הסכם עם ערב הסעודית, המשך המחלוקת על (אי)גיוס חרדים, ומיסים גבוהים יותר.

אנחנו ילידים בישראל ללא עוררין

written by דוד מ' וינברג | 06.02.2025
תומכי ישראל בעולם חייבים לחזור למאבק על קיום המדינה עם תשוקה ושכנוע, ולא מתוך התנצלות או פחד.

לקחים מנפילת אסד: לא מזיק גם להיות פסימי

written by אלי קלוטשטיין | 06.02.2025
המחיר הכלכלי של חשיבה פסימית גדול ומכביד, ולעיתים הוא מתברר בדיעבד כמיותר. אך המחיר שמשלמים על תחזית שגויה ואופטימית מדי משולם פעמים רבות מדי בדם רב, ובדיעבד מתברר כיקר הרבה יותר מכל מחיר.

האזכרה של יונדב

written by דוד מ' וינברג | 06.02.2025
מחווה לחיילים האמיצים, למשפחותיהם החסונות ולאומתנו המאמינה.

מהם הכרעה וניצחון?

written by ד"ר אל"מ במיל' חנן שי | 06.02.2025
המאמץ להסבתו של צה"ל בחזרה לייעודו המקורי כצבא מכריע חייב להיפתח בהסבה המקצועית של סגל הפיקוד הכללי זו משימתו הדחופה של שר הביטחון.

מכה ניצחת לאובמה

written by דוד מ' וינברג | 06.02.2025
האמריקאים לא היו מעוניינים להאריך את מדיניות הנשיא אובמה באמצעות קמלה האריס.